

Пляж видавався чимсь архаїчним
Священно сонцився уявний Ніл
І здавались птицями ефемерно-вічними
Купи блакитних жіночих тіл
І виниряли мідяні на фіолетовім човні
І похитувались стегна обціловані піском
І були погляди співучим сонцем
і томністю повні
І весело убігав набік
жовтий прибрежний злом
Схилялись промені за далекою пірамідою
Лоскотали живіт оксамитно-знеможених вод
І томивсь Озіріс за загубленою Ізідією
Морщив просторінь опасмодимлений парохід.

30. VI. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).